

AVANTGUARDA

Arrabal, un provocador nat

El arquitecto y el emperador de Asiria

Versus Teatre
19 D'ABRIL

AUTOR: Fernando Arrabal **DIRECTOR:** Joan Frank Charansonnet **INTÈRPRETS:** Patricia Bargalló, J. F. Charansonnet i Eva del Campo (piano)

GONZALO PÉREZ DE OLAGUER
gperez@elperiodico.com

Torna el provocador Fernando Arrabal amb *El arquitecto y el emperador de Asiria* (1966), un dels seus textos més ambiciosos i importants. Sha de recordar que l'obra es va estrenar a Barcelona el 1977 amb un bon escàndol. Dos personatges en escena i en una illa deserta: l'emperador (Patricia Bargalló) i l'arquitecte (Joan Frank Charansonnet). Beckett i Genet com a teló de fons d'una obra que acumula bona part de les obsessions i tics d'Arrabal: el sexe, els seus pares, l'Espanya negra que asfixia la seva infància.

És un text barroc, de difícil lectura i obert. Charansonnet (Granollers, 1971) firma també la direcció i s'arrisca d'entrada al fer que una actriu faci el personatge de l'emperador. Aquesta decisió no grinyola, tot i que tampoc aporta lectures especials. En canvi la dramaturgia d'Ángel Alonso –una de les persones que més saben d'Arrabal– sí que aporta precisió al text i manté els eixos bàsics de l'obra original.

Els dos personatges es complementen, encarnen postures oposades –una anarquizant, l'altra conservadora–. I es llancen amb èxit, després d'una escena inicial que presagia una funció complaent (Eva del Campo i una peça de Bach al piano) a un atractiu joc de provocacions i regatejos que té molt de ritual. És un teatre escrit des del descontentament, amb moments de gran brillantor i amb clares agressions a la religió catòlica. La representació del *Versus* s'entén bé i el mà a mà entre els dos actors cavalca amb seguretat sobre la confusió que expressament planteja l'obra original d'un artista únic.